

32^e zondag door het jaar 9-10 november 2024

— decanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: **We are the world – USA for Africa / Quincy Jones (1985)**

<https://www.youtube.com/watch?v=s3wNuru4U0I>

There comes a time
When we heed a certain call
When the world must come together
as one
There are people dying
Oh, and it's time to lend a hand to life
The greatest gift of all

We can't go on
Pretending day-by-day
That someone, somewhere
soon make a change
We're all a part of God's
great big family
And the truth, you know,
love is all we need

**We are the world
We are the children
We are the ones
who make a brighter day,
so let's start giving
There's a choice we're making
We're saving our own lives
It's true we'll make a better day,
just you and me**

Oh, send them your heart
So they know that someone cares
And their lives will be stronger and free
As God has shown us
by turning stones to bread
And so we all must lend a helping hand

We are the world ...

When you're down and out,
there seems no hope at all
But if you just believe
there's no way we can fall
Well, well, well, well let us realize
Oh, that a change can only come
When we stand together as one, yeah,

We are the world...

Er komt een tijd
wanneer we gehoor geven aan een bepaalde oproep
Wanneer de wereld samen moet komen
als één
Er sterven mensen
Oh, en het is tijd om het leven een handje te helpen
het grootste geschenk van allemaal

We kunnen niet doorgaan
Dag na dag doen alsof
dat iemand, ergens
binnenkort zal zorgen voor verandering
We maken allemaal deel uit van Gods
grote familie
en de waarheid, weet je,
is dat liefde alles is wat we nodig hebben

Wij zijn de wereld
Wij zijn de kinderen
Wij zijn degenen
die een mooiere dag maken,
dus laten we beginnen met geven
We maken een keuze
We redden ons eigen leven
Het is waar dat we een betere dag zullen maken,
alleen jij en ik

Oh, stuur ze je hart
Zodat ze weten dat iemand om ze geeft
En hun leven zal sterker en vrijer zijn
zoals God ons heeft laten zien
door stenen in brood te veranderen
en dus moeten we allemaal een helpende hand bieden

Wij zijn de wereld ...

Wanneer je down bent en op,
lijkt er helemaal geen hoop te zijn
Maar als je gewoon gelooft
is er geen manier waarop we kunnen vallen
Nou, nou, nou, nou laten we ons realiseren
Oh, dat er alleen verandering kan komen
Als we samen als één staan, ja,

Wii ziin de wereld...

Op 3 november overleed op 91j. de muzikant, componist, arrangeur en legendarische producer Quincy Jones. Hij werkte in de jaren '50 en '60 samen met vele grootheden uit de jazz. Ook Frank Sinatra begeleidde hij, maar het meest bekend werd hij als vaderfiguur voor Michael Jackson wiens genie hij erkende. Eind 1984 bracht hij 20 topsterren samen voor wat 's werelds best verkochte benefietsong zou worden. De oproep 'Let start giving' past wonderwel bij het thema van de lezingen van vandaag.

Openingslied: ZJ 207 - Voor kleine mensen

<https://www.youtube.com/watch?v=nWbTsyVWX6E>

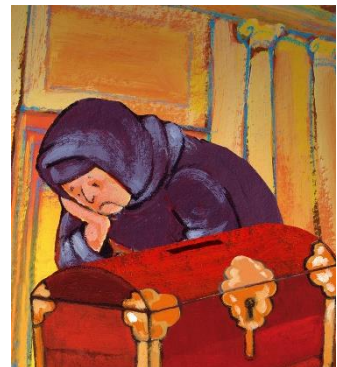
Refrein: Voor kleine mensen is Hij bereikbaar,
 Hij geeft hoop aan rechtelozen,
 hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
 Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.

Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, Hij zal leven,
onvergankelijk als de zon. *Refrein*

Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn. *Refrein*

Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen. *Refrein*

Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede van mens tot mens. *Refrein*

Welkom:

In de beide lezingen van vandaag is een weduwe de hoofdpersoon.
In de Schrift zijn weduwen en wezen
het prototype van de zwakkeren in de samenleving.
Om te kunnen overleven zijn zij aangewezen
op de mildheid van medemensen.

Opmerkelijk is dat beide lezingen ons confronteren
met een weduwe die, vanuit haar armoede,
toch nog deelt met anderen.

Mensen zoals wij,
die kunnen geven vanuit onze overvloed,
kunnen van haar leren wat het verschil is
tussen 'iemand een aalmoes geven'
en 'echte solidariteit' met de noodlijdenden.

Laten we nu voor God erkennen
dat wij gemakshalve dat onderscheid dikwijls negeren.
Daarvoor willen wij Hem om ontferming bidden.

Vergevingsmoment: (naar Ward Bruyninckx)

Er is de weg van kleine goedheid van mens tot mens:
geduld, luisterbereidheid, een lieve attentie.
Een weg die wij niet altijd gaan.
En zo maakten wij door onze tekorten
mensen minder gelukkig.

**Heer, wij vergeven aan elkaar;
vergeef Gij dan ook onze schuld.**

Er is de weg van de dagelijkse taak:
doen wat moet gedaan worden,
eerlijkheid in tijd en taak.
Een weg die wij niet altijd gaan.
En daardoor is er minder gerealiseerd
dan waarvoor op ons werd gerekend.

**Heer, wij vergeven aan elkaar;
vergeef Gij dan ook onze schuld.**

Er is de weg naar de grote wereld:
inzet voor maatschappij en Kerk,
voor de mens veraf of dichtbij.
De weg die wij niet volhouden.
En zo komt het
dat anderen zich dubbel hard moeten inzetten.

**Heer, wij vergeven aan elkaar;
vergeef Gij dan ook onze schuld.**

Lofzang:

Eer aan God in de hoge:

eer aan de Zoon die in de wereld kwam,
eer aan de Vader die de oorsprong is,
eer aan de Geest: Hij maakt ons vrij.

Eer aan God in de hoge

en vrede op aarde:
zondaars vinden bij Hem genade,
zieken troost en geneest Hij,
armen brengt Hij zijn Blijde Boodschap.

Eer aan God in de hoge

en vrede op aarde
door liefde onder de mensen.
Liefde die de dood overwint,
de tranen wegwist uit onze ogen
en alles nieuw maakt. Amen.

Openingsgebed:

God,
U die uw hart opent voor allen,
maak ook ons bereid
steeds het welzijn van de ander te behartigen.
Leg uw vrijgevighe liefde in ons neer,
opdat onze handen doen wat uw liefde hun zal zeggen.
Dat vragen we U door Jezus,
die met ons het leven wil delen. Amen.

Eerste lezing: Uit het eerste boek der Koningen (1Kon. 17, 10-16)

10 De profeet Elia vertrok naar Sarefat.
Toen hij bij de stadspoort kwam,
was daar een weduwe hout aan het sprokkelen.
Hij riep naar haar:
‘Wees zo goed om voor mij in deze kruik een beetje water te halen;
ik zou graag wat drinken.’
11 Toen zij het ging halen riep hij haar na:
‘Wees zo goed om ook een stuk brood mee te brengen.’
12 Zij antwoordde:
‘Zowaar de Heer uw God leeft, ik heb geen brood meer;
alleen nog maar een handvol meel in de pot
en nog een beetje olie in de kruik.
Ik sprokkel nu wat hout en ga dadelijk naar huis
om voor mij en mijn zoon voor het laatst eten klaar te maken;
daarna wacht ons de dood.’
13 Elia antwoordde:
‘Vrees niet, ga naar huis en doe wat u van plan bent,
maar maak van het meel en de olie eerst een broodje voor mij
en breng mij dat; voor uzelf en uw zoon kunt u daarna zorgen.’
14 Want, zo spreekt de Heer, de God van Israël,
de pot met meel raakt niet leeg en de kruik met olie raakt niet op
totdat de Heer het weer laat regenen.’
15 Toen ging zij weg en deed wat Elia gezegd had,
en elke dag hadden zij te eten, hij, zij en haar familie.
16 De pot met meel raakte niet leeg
en de kruik met olie raakte niet op,
volgens het woord dat de Heer gesproken had door Elia.

Tussenzang: Psalm 146 (145) 7, 8-9a, 9bc-10

refrein: De Heer zal ik loven mijn leven lang. Alleluia.

De Heer doet altijd zijn woord gestand,
verdrukten verschaft Hij recht.

De Heer geeft brood aan wie honger heeft,
gevangenen geeft Hij de vrijheid.

De ogen van de blinden opent de Heer,
gebrokenen richt Hij weer op.

De Heer bemint de rechtvaardigen,
de Heer behoedt de ontheemden.

De wensen van hen die Hem eren vervult Hij,
Hij hoort hun geroep en komt hen te hulp.

De Heer bewaart alwie Hem bemint,
maar ieder die kwaad doet verstoot Hij.

Tweede lezing: Uit de brief aan de Hebreeën (Hebr. 9, 24-28)

Broeders en zusters,
24 Christus is niet het heiligdom binnengegaan dat,
door mensenhanden gemaakt,
slechts een symbool is van het waarachtige heiligdom;
Hij is de hemel zelf binnengegaan om er nu,
voor onze zaak, bij God present te zijn.
25 Ook hoeft Hij zich daar niet telkens opnieuw te offeren,
terwijl de hogepriester jaar in jaar uit het allerheiligste binnengaat,
met bloed dat niet het zijne is.
26 Anders had Christus telkens opnieuw moeten lijden,
vanaf het begin van de wereld;
maar in feite is Hij slechts eenmaal verschenen,
op het hoogtepunt van de geschiedenis,
om door zijn offer de zonden weg te nemen.
27 Het is het lot van de mens eenmaal te sterven,
en daarna komt het oordeel;
28 zo is ook Christus eenmaal geofferd,
om de zonden van allen op zich te nemen;
de tweede maal zal Hij niet wegens de zonde verschijnen
maar om hen te redden die naar Hem uitzien.

Lied: ZJ 583 - Alles wat adem heeft – psalm 146

<https://www.youtube.com/watch?v=uwkujiyGcY0>

Alles wat adem heeft lof de Here, zinge de lof van Israels God.
Zolang ik hier in het licht mag verkeren, roem ik zijn liefde en prijs mijn lot.
Die lijf en ziel geschapen heeft, worde geloofd door al wat leeft.
Halleluja, Halleluja.

Vorsten zijn mensen uit aarde geboren, zij keren eens tot aarde weer;
rijkdom en macht, het gaat alles verloren, niemand gedenkt hun daden meer.
Machtigen wank'len in hun waan, roepen wij dan de Here aan.
Halleluja, Halleluja.

Welgelukzalig is ieder te noemen, die Jakobs God als helper heeft!
Wat zou hem schaden, wie zou hem verdoemen, die dag aan dag met Christus leeft?
Wie met de Heer te rade gaat, die staat Hij bij met raad en daad.
Halleluja, Halleluja.

Hij is 't, die hemelen, zeeën en aarde, die al wat is tot aanzijn riep,
d' enige God die zijn macht openbaarde, Hem is gehoorzaam wat Hij schiep.
Hij, die het al heeft in zijn hand, houdt ook ons zwak geloof in stand.
Halleluja, Halleluja.

**O gij verdrukte, die onrecht moet lijden, Hij die u recht verschaft is hier!
Hong'rige, Hij wil u spijs bereiden, dorstige, zie de heilsrivier!
Zijt gij geboeid, Hij maakt u vrij; God schenkt genade velerlei.
Halleluja, Halleluja.**

Vreemdeling, die hier op aard' moet gedogen, dat u de haat der mensen treft,
Hij richt u op, als gij neer zijt gebogen en Hij buigt neer wie zich verheft.
Zijt gij in rouw, God is uw licht; Hij schenkt, o blinde, u 't gezicht.
Halleluja, Halleluja.

Roemt dan, gij mensen, en lofzingt tezamen, Hem die zo grote dingen doet.
Alles wat adem heeft roepe nu amen, zinge nu blijde: God is goed.
Love dan ieder die hem vreest, Vader en Zoon en Heil'ge Geest.
Halleluja, Halleluja.

Evangelie: (Mc. 12, 38-44)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

38 Bij zijn onderricht zei Jezus:
`Pas op voor de Schriftgeleerden,
die graag in plechtige gewaden rondlopen
en graag gegroet worden op het marktplein,
39 graag vooraan in de synagoge zitten,
en op de ereplaats bij het feestmaal.
40 Mensen die de huizen van de weduwen opeten
en voor de schijn lange gebeden opzeggen –
over hen zal een bijzonder streng vonnis geveld worden.'
41 Gezeten tegenover de offerkist,
bekeek Hij hoe de menigte kopergeld in de offerkist gooide.
Veel rijken gooiden er veel in.
42 Er kwam een arme weduwe,
die er twee muntjes in gooide, ter waarde van een quadrans.
43 Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen:
`Ik verzeker jullie,
die arme weduwe gooide meer in de offerkist dan alle anderen.
44 Want allen gooiden er iets in van hun overvloed,
maar zij gooide er van haar armoede alles in wat ze had, heel haar levensonderhoud.

Overweging(en):

Ik weet niet wat jullie daarvan denken maar eigenlijk moeten we zeggen dat die arme weduwe een stommititeit begaat ! Ze gooit alles wat ze nodig heeft om van te leven weg in de offerblok. Nu heeft ze niets meer om van te leven. Jezus ziet dat gebeuren en het gekke is dat Hij haar nog prijst ook. En alles gebeurt zomaar voor ieders neus in de tempel, de plaats waar God woont. In diezelfde tempel komen rijken grote bedragen neerleggen en wordt maar al te veel en te graag handel gedreven. Er komt een dag dat Jezus al die kooplui daar eruit zal gooien. Vandaag stelt Hij echter geen vragen over wat er nadien met dat geld gebeurt. Hij zegt ook niet tegen die vrouw dat ze haar luttele centjes beter zou geven aan mensen die nog armer zijn dan zij. Een cru verhaal, als je 't mij vraagt. Met die paar muntjes van dat arme vrouwtje kun je niets aanvangen. Het sociale en economische nut van haar gift is te verwaarlozen. Geen enkele arme wordt daar beter van. In dit verhaal is de hoeveelheid inderdaad niet belangrijk. Waar het over gaat, is dat zij alles geeft van wat ze in haar armoede nog bezit. Een beetje geleerder gezegd: hier gebeurt de overgang van kwantiteit naar kwaliteit. Zij geeft geen kleine of grote som, ze geeft alles. Daardoor geeft ze aan haar verdere levenslot een beslissende draai. Voortaan kan ze helemaal niet meer op haar bezit vertrouwen, hoe klein het ook is. Ze geeft het af in de tempel, dus voor het aanschijn van God. Door aan God alles te geven, legt ze haar verdere levenslot ook helemaal in Gods handen. Jezus ziet het gebeuren en kan niet anders dan daar lyrisch

over doen want inderdaad die vrouw geeft hier blijk van een enorm geloof en godsvertrouwen. Een voorbeeld om na te volgen ? Ja en neen. Neen, als we het verhaal alleen maar zien als een aanmoediging en uitnodiging om heel ons bezit in een gift weg te schenken voor een goed doel. Je mag dit natuurlijk doen, het is heel nobel maar één, dat is niet echt de kern van het verhaal, en twee, rijkdom maakt niet gelukkig maar armoede zeker ook niet. De denkfout zit in het feit dat wij het schenken van giften spontaan opvatten als een vorm van liefdadigheid. We hopen dat andere mensen geholpen worden met wat wij afstaan. Het is dus een vorm van naastenliefde, in de lijn van het tweede gebod zoals we vorige week hoorden, "bemin uw naaste als uzelf". In het verhaal van de arme weduwe gaat het bij nader toezien niet over het tweede, maar over het eerste gebod: de Heer uw God beminnen met alles wat je bent en hebt. Wel, dat is het wat die vrouw doet. Wat hier uitgedrukt wordt in munten, slaat eigenlijk op de grondhouding die de mens tegenover zijn Schepper en Heer aanneemt. Die vrouw geeft alles, zij geeft zichzelf helemaal in handen van God. Dat is de grootste daad van wederliefde die een mens tegenover God kan stellen. Van God hebben we alles gekregen, tot en met ons eigen leven. Aan God zullen wij alles terug moeten geven. Dat doet die arme vrouw ons voor. Haar gave is 'zelfgave' geworden. In een commentaar las ik dat we in heel het gebeuren een verwijzing naar Jezus zelf mogen zien die zichzelf herkende in de vrijgevinge weduwe. Hij heeft alles gegeven wat hij maar kon, zijn eigen leven, opdat de mensen zouden bevrijd worden uit het kwaad. Zo komen wij bij een woord dat ik niet graag gebruik omdat het zo zwaar klinkt en beladen is maar hier wel op zijn plaats is: offer. Nu, wat is een offer eigenlijk, wat verstaan we daaronder ?

Augustinus heeft daar ooit een mooie bepaling van gegeven. Het offer is alles wat de mens doet om te groeien in de gemeenschap met God. Ik vind dit een mooie definitie omdat ze niet negatief klinkt, zoals we meestal denken als we het woord 'offer' horen. Jezus en die vrouw geven ons daarvan een voorbeeld. Het wordt hen niet opgedrongen, ze kiezen zelf om zo in het leven te staan. Tezelfdertijd toont dit verhaal ons wat echte eredienst in de tempel hoort te zijn. Als daar offers opgedragen worden, dan dienen ze om de mens te laten groeien in verbondenheid met God; om mensen dichterbij God te brengen in woord en gebaar. Dit is ook wat we in de Eucharistie doen. Men sprak vroeger van het misoffer. Mocht al wat we hier doen en zeggen ons doen groeien in verbondenheid met God en met elkaar. Amen.

(Miguel Dehondt)

Brood genoeg

Waar tot het einde toe wordt gebroken,
 waar mensen durven delen,
 daar komt geen sterveling tekort,
 daar is wel brood voor velen.

Als niemand aast op rijke buit
 noch hamstert in zijn schuren,
 dan hoeft geen mens in Noord of Zuid,
 nog honger te verduren.

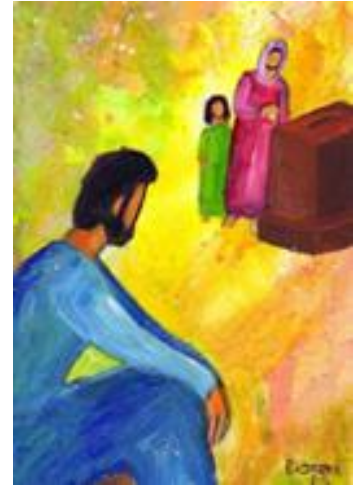
Als niemand meer met groot geweld
 de aarde leeg wil roven,
 dan blaakt het koren op het veld,
 uitbundig zijn de schoven.

Dan zal de aarde, op haar tijd,
 al zijn bewoners voeden.
 Dan zullen mensen wijd en zijd
 elkaars geluk behoeden.

(naar Kees Pannekoek)

Twee weduwen, arm en berooid,
 nauwelijks nog in staat
 om voor zichzelf te zorgen:
 zij geven wat ze hebben;
 ze geven alles wat ze nodig hebben
 om te kunnen blijven leven.
 In woord en in daad worden ze beloond.
 Hun delen is hun grote rijkdom.
 Ze worden door God gezien,
 omdat ze zijn Boodschap,
 zonder opzien te baren,
 met hart en ziel verstaan.

Ze leven nóg: deze mensen.
 Midden onder ons zijn er ook,
 die weten dat leven delen is.
 Ze zoeken niet naar aanzien.
 In alle eenvoud geven ze van hun brood,
 van hun inspiratie en van hun geloven.
 Ze laten zich nergens op voorstaan.
 In alle eenvoud geven ze handen en voeten
 aan de Blijde Boodschap.
 Ze krijgen geen vermelding
 in het Book of Records;
 wél in het boek van het Leven. (naar Wim Holterman osfs)

Woorden van geloof:

Ik geloof in de mensen van deze gemeenschap
 die bekommerd zijn om elkaar,
 die samen op weg gaan en mekaar niet loslaten.

Ik geloof dat God hier aanwezig is
 als wij de anderen recht doen,
 het positieve in elkaar zien,
 als wij niemand uitsluiten,
 maar iedereen aanvaarden zoals hij of zij is.

Ik geloof dat we voor elkaar
 een stukje hemel kunnen zijn, een stukje Rijk Gods.

Ik geloof dat God ons vraagt een hoopvolle cel te zijn,
 dat we ons samen zouden inzetten
 en niet aan de kant blijven staan.

Ik geloof dat Hij ons vraagt realistische,
 maar blijde mensen te zijn,
 met hoop voor de toekomst.

Ik geloof dat wij daaraan samen moeten bouwen
 en dat God ons daarbij helpt. Amen.

Voorbeden:

Bidden we voor hen die, gescheiden van hun geliefde,
alleen hun weg moeten vinden in het leven:
weduwen, weduwnaars en wezen.

Mogen zij zich geborgen voelen in de nabijheid
van warme vriendenharten. Laat ons bidden...

Bidden we voor de armen van onze tijd,
en speciaal voor vluchtelingen, vreemdelingen,
verslaafden, daklozen. Laten wij naar middelen blijven zoeken
om hun menswaardige levenskansen te bieden. Laat ons bidden...

Bidden we ook voor onszelf.

Dat wij geen meerwaarde zouden ontnemen
aan naam, titel of bezit.

Moge onze welvaart ons niet in bezit nemen maar ons tot zegen strekken.

Moge God ons hart verwarmen en ons omvormen van bezitters tot delers.
Laat ons bidden...

Lied: ZJ 751 - Ik zie de hemel opengaan – Jan van Opbergen

<https://www.youtube.com/watch?v=kPtAigYdLGI>

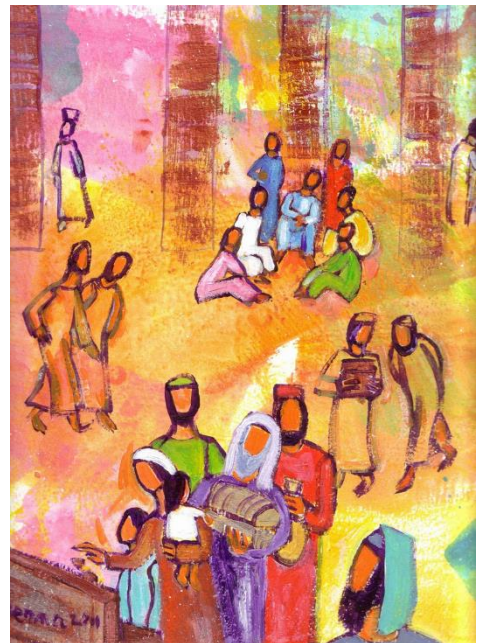
Ik zie de hemel opengaan
de aarde in het licht
van mensen die elkaar zien staan
Gods eigen aangezicht.

Ik zie de wereld omgekeerd
het laagste bovenaan
het ongeziene in het licht
uit niets groeit Gods bestaan.

Ik zie het lang beloofde land
waar alles wordt gedeeld
van grond en licht
van steen tot brood
wij zijn Gods evenbeeld.

Ik zie een stad van puur kristal
de leugens zijn voorbij
wij leven in doorzichtigheid
Gods waarheid leven wij.

Ik zie de aarde vol sjaloom
de on- geest weg geleefd.
Ontmaskerd staan wij voor elkaar
en zie: de vrede leeft.

Gebied over de gaven:

Heer, onze God,
in het voetspoor van Jezus
delen wij lief en leed met elkaar,
werken wij samen aan vrede en gerechtigheid.

Zegen het brood en de wijn
die vandaag in heel de Kerk
in het centrum van de gemeenschap worden geplaatst.
Moge dit samen vieren een aanzet zijn
om de kring van mensen steeds groter te maken,
waarbij niemand wordt uitgesloten. Amen.

Groot Dankgebed:

God, onze Vader,
wij willen U danken voor al die mensen, die,
door de eeuwen heen, uw oproep hebben gehoord en beantwoord.

Wij danken U voor al die mannen en vrouwen
die op stap zijn gegaan naar een betere wereld,
naar de realisatie van uw Rijk van vrede en gerechtigheid.

Wij danken U voor hen die ons in vreugde en verdriet nabij zijn,
voor hen die onbaatzuchtig weten te delen,
voor de moedigen, die het nooit opgeven.

Wij kijken met bewondering op naar Jezus,
omdat Hij ons uw droom heeft voorgeleefd
hoe wij met elkaar kunnen omgaan,
armen kunnen helpen, bedroefden kunnen troosten,
voor zieken kunnen zorgen en een hart kunnen hebben
voor mensen die nergens meetellen.

Om zijn voorbeeld, om de manier waarop U ons lief hebt
willen wij U danken en zeggen daarom: **heilig, heilig ...**

God, onze Vader,
die het vuur van uw Liefde
in de harten van de mensen hebt gelegd,
hou dit in ons brandend.
Zend ons uw Geest om te doen wat Jezus deed.
Naar zijn voorbeeld zijn wij hier samen
om het brood te delen met elkaar.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is het mysterie van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

God, wij danken U omdat U Jezus niet in de steek hebt gelaten,
maar Hem nieuw leven gegeven hebt voor altijd.

Jezus heeft ons geleerd dat niemand groter liefde heeft
dan Hij die zijn leven geeft voor de andere.
Moge die Boodschap in ons verder groeien.

Zo kan in verbondenheid van de ene mens met de andere
wereldwijd een nieuwe wereld ontstaan van vrede en vriendschap.

Door Jezus en met Hem en in Hem,
moge zo Gods Rijk meer en meer gestalte krijgen,
vandaag en alle dagen die komen tot in uw eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Ons geloof is vaak te zwak om te geven en te ontvangen
zoals Jezus het ons leerde.
Daarom bidden wij tot God - met de woorden van zijn Zoon -
om kracht en bijstand: **Onze Vader...**

Vergeef ons Heer, wanneer wij kronkelwegen gaan.
Neem ons in uw barmhartigheid bij de hand
en houd ons op de rechte weg.
Maak ons hart onrustig,
wanneer wij onze ogen sluiten
voor het onrecht dat mensen elkaar aandoen.
Geef ons rust en hoop,
wanneer wij opgesloten zitten in onszelf.
Omdat U ons nabij wilt zijn
mogen wij hoopvol wachten
op de komst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Alleen de woorden die we samen vinden, zijn verstaanbaar.
Alleen de weg die we samen gaan, heeft een doel.
Alleen het doel dat we samen delen, is bereikbaar.
Alleen de vrede die we samen maken, wordt vrede wereldwijd.
En die vrede van de Heer zij altijd met U.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 589 - De laatsten worden de eersten

<https://www.youtube.com/watch?v=uaoEK18n1rA>

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
de knechten mogen heersen, de dienaar heet een zoon.

O Heer, o eerstgeboren van allen uit de dood,
Gij zoekt wat is verloren, Gij maakt het leven groot.

Gij die als allerlaatste ter wereld wederkomt,
Gij wijst ons onze plaatsen wanneer de strijd verstomt.

Wie zelf zich hoog verheffen, die slaat zijn oordeel neer,
de bergen worden vereffend, de zee zwijgt voor de Heer.

Maar wie zich heeft gebogen voor wat Hij geboden heeft,
die zal Hij ook verhogen zo waar Hij eeuwig leeft.

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
wie slaaf was mag nu heersen, de vreemdeling wordt zoon.

Slotgebed

Als uw gasten zaten wij aan uw tafel, God.
Moge wij door dit samenzijn
wat eenvoudiger en bescheidener geworden zijn,

zodat U ons liefdevol kunt nakijken,
 even liefdevol als Jezus de weduwe
 uit onze evangelietekst nakeek.
 Moge wij openbloeien tot mensen
 die met hun hart naar anderen luisteren,
 want door zulke mensen wordt uw Koninkrijk
 zichtbaar en voelbaar in deze wereld.
 Mocht het zo zijn. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Bid eens
 voor de mensen
 die zolang we weten
 alleen zijn geweest...

Voor de mensen die mettertijd
 alleen kwamen te staan,
 alleen gekomen
 door de dood,
 of omdat een ander wegging...
 Alleen door een handicap,
 door ziekte of ouderdom...

Alleen...
 Wie niet, vroeg of laat?

God,
 moge we bij U
 en bij elkaar geborgen zijn. (naar Peer Verhoeven)

 Het mag ons nooit gewoon lijken
 hoe iemand elke morgen opnieuw heel hartelijk
 anderen het allerbeste wenst.

Het mag ons nooit gewoon lijken
 hoe iemand met grote zorg alles behartigt
 wat anderen hem of haar durven vragen.

Het mag ons nooit gewoon lijken
 hoe iemand fijngevoelig anderen
 blijft verrassen met een kleine attentie.

Het mag ons nooit gewoon lijken
 hoe mensen met een klein inkomen
 grootmoedig delen met wie ook veel moet missen.

Het mag ons nooit gewoon lijken
 hoe mensen met veel problemen
 hun eigen zorgen vergeten
 om het voor anderen op te nemen.

In zoveel kleine dingen ervaren we de diepste menselijkheid
 die ons naar de Liefde van God verwijst.

(Federatie Kana)

